

" Den norske arbeiderklassens innenlandsbyrå":

Alt sykt må bort. Hatet og hevnen skal slå ut i en hensynsløs utryddelse av angivere og provokatører."

Fra en rapport til "Rettskontoret i Stockholm:

"Politikonstabel Ricard Jensen fra Borgestad og Norman Johnsen likvidert av M.O.folk etter ordre av D. 17. "

Dette var en del småplukk. Vi kan ikke si at dette er stoff egnet til en forelesning ved universitetet, men slike ting skjedde ute i blant "folket". Og som et ubestridelig faktum må det konstateres at de ansvarlige var for feige til å myrde selv. Dessuten likte de ikke å søle seg til med "n angiverblod" og "NS-lus". Følgelig leide de noen "helter" til å gjøre rakkertjeneste. Det er fra denne rakkertjenesten jeg nå bringer noen eksempler. Personnavn og stedsnavn er fingerte av hensyn til familjene. Jeg har hutret i gru og raseri over umenneskenes framferd, og har lovet aldri å gi meg i kampen for de ulykkelige offres heder og menneskeverd.

Gustav Bendixen - Oslo, p-gift. Hadde 3 mindreårige barn. 31 år n gammel. Han ble funnet bakbundet og kneblet og skåret bokstavelig talt i småbiter. Alle tenner var slått inn, men morderne hadde oversett et brev som lå i buk elommen. Han ble funnet i en grøft i nærheten av Ekeberg.

Gullborg, Tekla.

20 år gammel. Carpsborg. Kontorpike hos tyskerne. Ble funnet ved Tunevannet. Hun var naken - voldtatt og myrdet. Det ble funnet en pakke engelske sigaretter ved siden av liket.

En nå avdød kommunist fortalte meg hvorledes de likviderte en angiver. De kidnappet ham eller henne. En mannlig angiver ble først misshandlet og siden druknet langsomt. Var det en kvinne ble selve likvidasjonen innledet med voldtekt. Dette skjedde flere ganger under okkupasjonen.

Under en samtale jeg for en tid siden hadde med en journalist, kom det fram at han syntes det var uhyre interessant stoff vi arbeidet med. Det eneste ankepunktet han anførte var at presentasjonen var litt tørr og kjedelig; at vi tok for lite hensyn til detaljene. Jeg må tildels si meg enig i dette. Men -- til vårt forsvar kan sies at svært mange av likvidasjonene i seg selv (rent pressemessig) er tørt "stoff". I andre tilfeller er detaljene så grusomme og hjerterækkende at de trosser all beskrivelse. Så da jeg begynte på denne artikkelen var det først etter grundig overveielse at jeg bestemte meg for at den skulle omtale bl. a. noen likvidasjoner som i sitt mønster har alle de momenter som kjennetegner lystmordet.

Men før jeg kommer inn på "detaljene", er det på sin plass å referere noen få og korte utsagn fra forskjellige rapporter som ble utvekslet mellom H-S-folk imellom her hjemme, samt skriv og annen form for korrespondanse som ble utvekslet med "rettskontoret" i Stockholm og med London.

Særs skilt London-folkene vi te sin mentalitet på en avslørende måte.

Under forberedelse til "rettsoppgjøret" uttalte Terje Vold seg angående rapport om det belgiske og franske rettsoppgjør: at han fant det av "stor interesse" og at det "absolutt måtte legges til handlingene".

De fleste av oss kjenner idag til massemyrderiene i disse to land. I Belgia passet de dessuten på å legge den offentlige henrettelsen til tiden straks etter den katolske høymessen. Som oftest var det slagsmål om plassene.

Det er nok å nevne "pinsefesten i Namur i Belgia og behandlingen av "tyskerjenter" i Frankrike. (De ble buntet sammen med detonerende lunte og revet i småbiter). De belgiske og franske rapportene var oversatt til norsk

og meget fulldige. Særs skilt ble avsnittet om de mest rigoriøse straffemetoder - ikke utmålingen av straffen - satt oversiktlig opp og "lagt til handlingene". Her anvender Terje Vold ordene "folkets rettsfølelse krever hurtige, effektiv og rettferdige reaksjoner". Han oppfordret "gode nordmenn til det samme som de myrder "angiverne" for. Så i grunnen er det merkelig at "angivere" og de andre NS-folkene i det hele tatt ~~overlevde~~ overlevde.

Det Vestlandske Frihetsråd mottok den 13 februar 1944, en rapport fra Sverige hvorfra jeg sakser følgende: " En mann innen politikontoret eller rettskontoret som man også må merke seg, er politifullmektig Asbjørn Bryhn. Han er en ung ærgjerrig politimann, som ble anmodet av den uavhengige hjemmefront å tre i kontakt med Høyesteretts justitarius Pål Berg og danne hemmelige politigrupper i Norge. Til dette arbeid og til å rense opp blant angivere og NS. nyttiggjorde han seg i utstrakt grad av kommunistene. Bryhn hadde således en daglig og intim kontakt med "Osvald" eller "Pettersen" som han kalles." (Citat slutt).

Frihetsrådet for heimefronten:

"Frihetsrådet skal ha dømmende myndighet sjøl og rett til å opprette doms-utøvende organ sammensatt av pålitelige nordmenn. Formålet: en hensynsløs opprydning blandt angivere og N.S.-folk.

Fra et hemmelig brev stilet til den Norske Regjering:

" N.F. kan opprette hemmelige krigsdomstoler. Krigsretten må bestå av minst 3 medlemmer over 30 år, hvorav en praktiserende jurist. K.d. skal bare behandle saker mot angivere hvis virksomhet medfører øyeblikkelige farer." (1944.)

Fra et privatbrev, stilet til det "Vestlandske Frihetsråd".

"Et jernbanetog sprenges. Massevis av tyskere drepes. Angivere får sin velfortjente lønn. Hver dag sendes "norske" forrædere inn i evigheten. For en beundringsverdig og heltmodig kamp vi fører!

" En mor. " 1944.

Et annet brev:

"Hensynsløs kamp mot angivere. Ingen nølen med å drepe disse!" (1944.)

~~En~~ Fra et hemmelig kommunistisk skriv:

" ~~K~~ Angiverluserne må vaskes av kroppen med blod, og det blir gjort."

" Krigens harde lov er det eneste som dikterer hensynsløs utryddelse av alle angivere og N.S.-folk. (Fra et kommunistisk dekret i 1944.)

"Gode nordmenns liv er avhengig av at angivere og annet krapyl stilner for alltid." (Kommunistisk motstandsordre. (1944)

Wster Larsen, husmor. Haldendistriktet. 1943.

Skutt ned på landeveien mitt på dagen. Hun fikk mage-skudd og ble liggende å jamre seg i lang tid uten at noen tik seg av henne. Etter ca. 2 timer døde hun.

Det som er felles for alle disse 4 eksempler er at ofrene var N.S- eller bare sympatisører. Et annet fellestrekk er at mordene skjedde umiddelbart etter at propagandaen fra London, Stockholm (rettakortoret), Vestlandske Frihetsråd, "Osvald"-gruppen, D 13., D. 17, og andre instanser hadde skreket opp om "heensynsløs krig mot angivere og provokafører".

Jeg må atter få gjøre oppmerksom på, at hvert eneste et av disse sitatene hadde direkte eller indirekte forbindelse med en eller flere likvideringer samt at ingen av dem har vært offentliggjort i Folk og Land før. Hittil i denne serien har vi bare kommet inn på de mordene som på en eller annen måte bke publisert i "legal" eller "illegal" presse. Vi har nå kommet så langt at vi kan ta for oss de mordene som aldri har vært offentlig kjente. Det har vært og er et veldig arbeide å komme fram til disse. Som oftest er de etterlatte skremt til taushet. Derfor - i de tilfeller hvor disse har snakket, blir det ingen navn. ~~KK~~ Kanskje har sårene begynt å blø igjen etter så mange år. Men allikevel har jeg sett et spor av glede hos disse mennesker. En glede som skyldes at noen deler sak og skjebne med dem.

Filsen G. K..

10.6.71